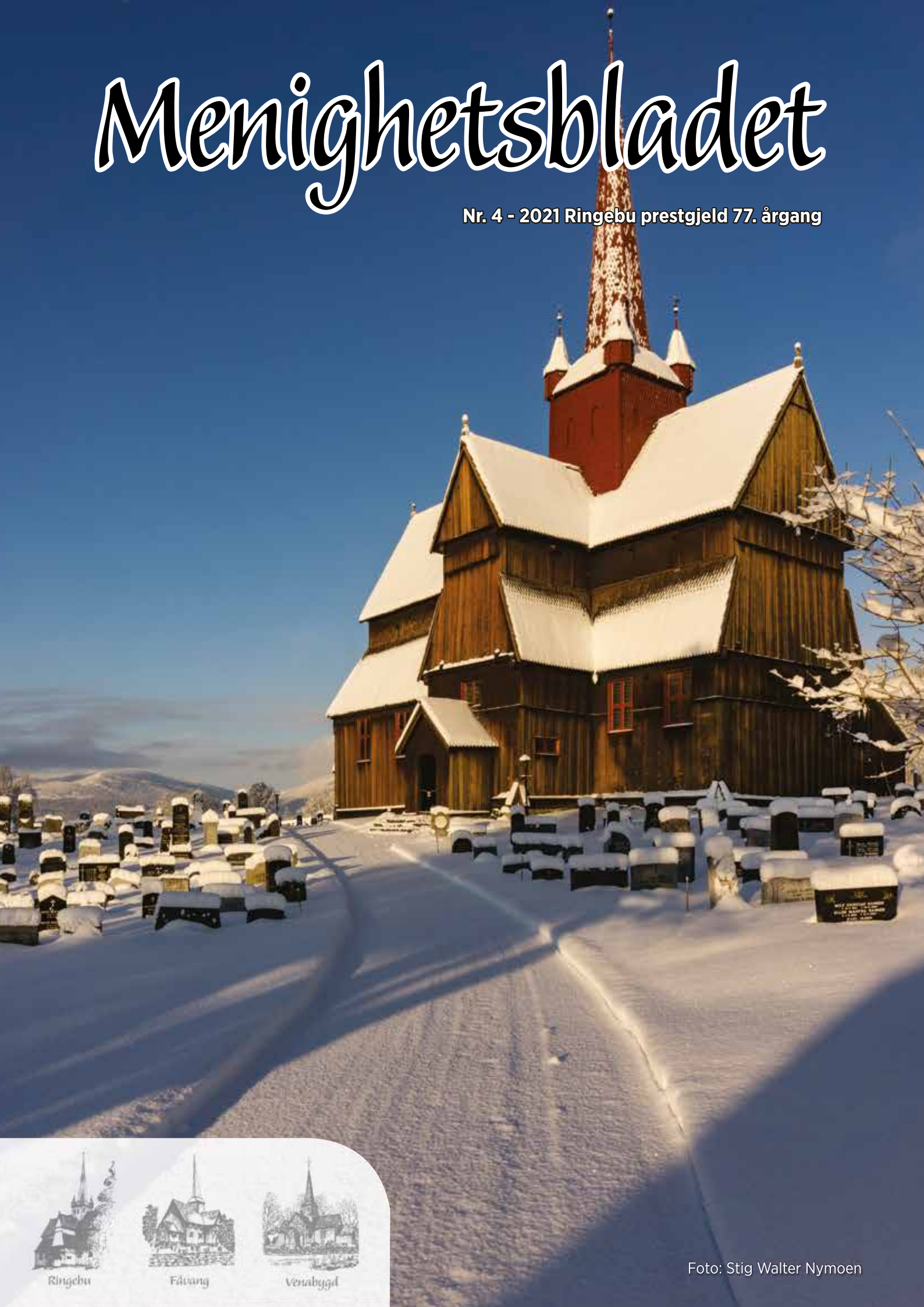

Menighetsbladet

Nr. 4 - 2021 Ringebu prestgjeld 77. årgang

Ringebu

Fåvang

Venabygd

Foto: Stig Walter Nymoen

Andakt

Juleandakt ved biskop Solveig Fiske

Juleandakt 2021

Glade jul, hellige jul,
engler daler ned i skjul.
Hit de flyver med paradigrønt.

Slik står det i julesangen «Glade jul, hellige jul» som er skrevet av den danske forfatteren og poeten Bernhard Severin Ingemann og tilrettelagt for norsk ved Bernt Støylen som var prest, biskop og lyriker.

Glade jul, hellige jul,
engler daler ned i skjul.

Englene forteller om det paradigrønne.
Noe som er fra begynnelsen, som er og som varer.
Noe som har liv og håp i seg.

Julens Gud gir kraft og bærer, også når dagene er vonde.

Tonene fra Betlehemsmarken minner oss om hvor alene vi kan føle oss når livet rammer oss med all sin tyngde. Lindringen kommer som glimt av å høre til i noe som er stort, større enn oss sjøl.

Vi vet alle noe om at livet er sårbart og utsatt. Noe mer sårbart enn en liten baby finnes vel knapt. Avhengig av å bli tatt vare på og beskyttet, og som samtidig gir, bare ved å være til.

Det at Gud er kommet til verden gjør at vi kan lene oss til en Gud som kjenner menneskenes liv. Jesu fødsel setter i gang en bevegelse som aldri har opphørt

Å følge fotsporene etter det lille barnet, er å våge å gå inn i nye ukjente landskap ut fra evangeliets grensesprengende kraft til å åpne livets kilder og framtidshåp for alle mennesker.

Paradigrønt.
Englene bærer bud om et evigvarende håp.
Håp for i dag og for morgendagen.

Paradigrønt.
Barnet i Betlehem. Vi aner noe om dette barnet.
Ja, vi aner, gjenkjenner og tror på Jesusbarnets livgivende og trøstefulle nærvær midt iblant oss.
Velsignet julehøytid ønskes dere alle.

Solveig Fiske
Hamar biskop

Min salme

Som «Min salme» har vi denne gangen valgt Det lyser i stille grender, av Jakob Sande, som vi hadde en artikkel om i forrige nummer av Menighetsbladet. Denne kjente og kjære salmen står i Norsk salmebok nr. 63. Med denne salmen vil vi i redaksjonen ønske alle sammen og spesielt årets konfirmanter **en riktig god jul!**

Det lyser i stille grender

1
Det lyser i stille grender
av tindrande ljøs i kveld,
og tusene barnehender
mot himmelen ljosa held.

2
Og glade med song dei helsar
sin broder i himmelhall
som kom og vart heimsens Frelsar
som barn i ein vesal stall.

3
Der låg han med høy til pute
og gret på si ringe seng,
men englane song der ute
på Betlehems aude eng.

4
Der song dei for første gongen
ved natt over Davids by
den evige himmelsongen
som alltid er ung og ny.

5
Den songen som atter tonar
med jubel kvar julenatt
om barnet, Guds Son, vår sonar,
som døden for evig batt.

Juletefestgudstjeneste

Passer Juletefest og gudstjeneste sammen? Ja, mener vi og inviterer til juletefestgudstjeneste på ungdoms-senteret søndag 2. januar kl. 17.00. Her blir det enkel gudstjeneste og gang rundt juletreteet. Hvis dere har igjen julekaker, er dere velkomne til å ta de med til felles matbord.

Krøllegudstjeneste

Dette er en viktig melding til alle som er født i 2019, eller alle som har lyst til å komme på en annerledes gudstjeneste.

9. januar inviterer vi til Krøllegudstjeneste i Fåvang kirke. Her vil alle som er født i 2019 få sin egen bok, og gudstjenesten blir tilrettelagt for de aller yngste. Det kommer innbydelser i posten til de som er 2 år i år, men sett av datoen allerede nå!

Julevindu

I fjor kunne alle som tok turen til Ringebu sentrum, se kirka sitt eget julevindu med Josef, Maria, Jesus-barnet, engelen Randi, sauene AlBææært og mange av vennene hans. Det var koselig å se alle sporene i snøen av de som hadde stoppet opp og sett i vinduet.

I år blir det julevindu både i Fåvang og i Ringebu. Begge stedene er har vi laget et lite tablå av julefortellingen, og i Ringebu blir det mulighet til å telle stjerner. Alle som sender en sms med antall til Inger menighetspedagog innen 24. desember, blir med i treningen av en overraskelse. I en travel adventstid håper vi vårt bidrag til en liten stopp og påminning om hva jula egentlig dreier seg om, vil bli godt mottatt!

Juleverksted

Lørdag 11. desember kl. 11.00 – 13.00 inviterer vi små og store til juleverksted på Ringebu Ungdomssenter. Her blir det julegrøt, julegaveproduksjon, julehobby, juleandakt, julesanger, juletre og masse julekos.

Babysang

Annenhver onsdag kl. 10.30 møtes en gjeng babyer og voksne til babysang på ungdomssenteret.

Her er det sang, dans, rim, regler og ingen krav til sangstemme hverken hos baby eller voksen. Etterpå spiser vi medbrakt niste sammen, og kirken spanderer drikke. Hjertelig velkommen til deg som har en baby! Følg gjerne Babysang i Ringebu på facebook for mere info.

Datoer etter jul blir:

12. januar
26. januar
9. februar
23. februar
9. mars
23. mars
6. april

Småbarnssang

Den siste onsdagen i måneden er det småbarnssang på ungdomssenteret. Her begynner vi med middag kl. 16.30 og fortsetter med sang og bibelfortelling. Samlingen varer en time og er tilpasset de under skolealder. Men både foreldre, besteforeldre, eldre og yngre søsken er velkomne til å være med! Følg gjerne Småbarnssang-Ringebu på facebook for påmelding og mere informasjon.

Datoer utover våren blir:

26. januar
23. februar
30. mars

Bibelvandring

En fredag i oktober inviterte vi til bibelvandring for 5.trinn. Det var en liten, men ivrig gjeng som var samlet, og etter at vi hadde telt stjerner med Abraham, snakket med Rut, møtt på Kong David, smakt på brødet til enken i Sarepta og hjulpet Nehemja med å bygge opp igjen Jerusalems mur, tok jeg en prat med dem og spurte hva som hadde vært det mest spennende.

Ingen syntes det var lett å svare på, for de ville egentlig si «alt», men skulle de trekke frem noe, var det å bygge Jerusalems mur som toppet lista.

De fortalte det ikke var lett å lage «mursteinene», men at det var gøy å lage muren.

Gøy var det også å høre alle de ulike Bibelfortellingene. Flere av dem hadde de hørt før, men ikke alle. Da vi var kommet så langt i intervjuet, var pizzaen klar, så derfor ble det bare et generelt spørsmål på tappen: Er det noe mere dere synes jeg bør skrive i menighetsbladet?

«Ja,» kom det kontakt fra ei: «Stakkars de som gikk glipp av det her!» og de andre var raske til å si seg enige i den uttalelsen.

Vi sier takk for en artig og trivelig kveld. Til våren er det 4.trinn som kommer til å få invitasjon til bibelvandring og ifølge denne gjengen, er det noe de ikke bør gå glipp av!

4 - årsbok

En tirsdagskveld i november var det varmt og lyst i Venabygd kirke. Her var en gjeng 4-åring ivrig opptatt med forstørrelsesglass der de lette etter den forsvunne adventsstaken. Under letingen var vi innom både alteret, sakrestiet, døpefonten, lysgloben og orgelet. Alle fikk også prøve å stå på prekestolen og vinke ned til de andre. Etterpå, da staken var funnet, smakte det ekstra godt med brødskive rundt langbordet i kirkestua.

Når dette leses, har nok 4 åringene også vært på gudstjeneste der lysene i adventsstaken er blitt tent og de har fått sin egen kirkebok.

Hvis du er 4 år og ikke hadde mulighet til å komme på noen av gudstjenestene, er du velkommen innom kirkekontoret, så skal du få 4-årsboka der.

Utlånsbank

Utlånsbank av dåpskjoler og festdrakter - en oppdatering

Avisene skriver stadig om økende fattigdom i Norge. Og kanskje du husker at det stod i Menighetsbladet i vår at staben på Ringebu kirkekontor har vært i kontakt med Opplandshjelpen for å høre hva kirka kan gjøre for å bidra til å bøte på nøden vi ser rundt oss i samfunnet? I samtalen meldte det seg et konkret behov for hjelpetiltak som lå leder for Opplandshjelpen på hjertet, og som kirka jobber med å opprette: En Utlånsbank av dåpskjoler og festdrakter. Siden kirka står ansvarlig for å arrangere markeringer som dåp og konfirmasjon, syns vi det er naturlig at vi også gjør en innsats for at alle, uavhengig av økonomisk status, skal få lov til å døpe og konfirmere barna sine.

Vi opprettet en komité bestående av Inger Melbø Strangstad (menighetspedagog), Heidi Hovdhaugen Myhre (leder av Ringebu sokneråd), Lena Gallatin Lønesløyken (organist i Ringebu) og Lars Smestadmoen (kirkeverge i Ringebu). Vi startet raskt med å sende en søknad til kirkerådet om pengestøtte til å bygge opp en utlånsbank av dåpskjoler og festdrakter. Denne var 1 av 107 søknader, og i oktober fikk vi derfor svar at vår søknad dessverre ikke hadde fått gjennomslag. Det er nå sendt søknader rundt til lokale foreninger og organisasjoner i Ringebu, Sør-Fron og Øyer-Tretten. Det er også sendt en søknad til Opplysningsvesenets fond på vegne av Ringebu sokneråd, Venabygd sokneråd og Fåvang menighetsråd.

Ringebu sokneråd har allerede gitt tilbakemelding om at de støtter tiltaket med kr 30.000! Pengene vi får inn, ønsker vi å bruke til å kjøpe inn brukte bunader og dresser med tilbehør som kan passe til konfirmanter, og dessuten dåpskjoler med tilbehør.

Utlånsbanken av dåpskjoler og festdrakter er tenkt å være en bank til utlån i Sør- og Midt-Gudbrandsdal der vi har basen for oppbevaring av klærne, utlån og rensing av klærne på kirkekontoret i Ringebu. Vi har kontakt med menighetene i Sør-Fron og Øyer-Tretten, og de er svært positive til å prøve og få til en slik utlånsbank. De som ønsker å låne en festdrakt, dress eller dåpskjole fra Utlånsbanken i Ringebu, kan ta kontakt med oss direkte eller gjennom Opplandshjelpen.

Vi håper at vi har fått utlånsbanken opp og gå i løpet av våren. Så snart utlånsbanken er klar, vil vi gå ut i media og annonsere dette, slik at folket i Sør- og Midt-Gudbrandsdal blir kjent med dette tilbudet!

Vi vil også benytte anledningen til å takke de som har kommet innom med sko til kirkekontoret, tilbudt seg å låne ut sine festdrakter med tilbehør og vist engasjement gjennom samtaler og gode ord! Tusen takk!

Hilsen menighetene i Ringebu

Ikke alle barn gleder seg til jul

Gi støtte, trygghet og håp til familier som har det tøft.

Send SMS BK JUL til 2210 (200 kr) eller
VIPPS valgfritt beløp til 13130

Fra Lundmo til Kilgardsvegen - noen minner

Tekst: Olaug Widme Foto: Oddleiv Ringlund

For den som kjenner Sveinung Amrud som voksen og har hørt han fortelle historier med «bred pensel», tilsynelatende selvopplevde fra dagliglivet, så er det ufattelig at han skal ha vært en sjenert guttunge i oppveksten, men slik var det visst, etter hans egne ord. «Jeg hadde mest lyst til å gjemme meg», forteller han.

Minnene kommer tett når vi begynner å snakke om det som var. Samtalen er knapt i gang før han må trekke fram mor. «Dere vet hva jeg liker, men dere bestemmer over livet deres». Dette var budskapet fra henne til alle åtte ungene i Lundmo etter hvert som de skulle ut i verden og stå på egne ben. Hun blanda seg ikke inn i hvordan de ordnet livet sitt, men de visste hva hun stod for. «Hun var enestående», slår han fast og tenker på den fantastiske innsatsen hun gjorde for å få unna seg arbeidsoppgavene. En god arv å ha med seg det.

Far var ansatt ved Hjerleid på Dovre og var borte hele uka, og mor var hjemme med alt ansvaret for dyr i fjøset og omsorg for ungene. Før far reiste igjen søndagskvelden, satte han opp arbeidsoppgaver til dem. Det kunne være å ha ned høy til dyra, fylle opp vedkassa etter behov, holde dørhella snøfri og stiene over gardsplassen framkommelige, eller det var andre nødvendige oppgaver ute og inne som måtte tas unna.

Arbeidsdagen til mor var lang og full av gjøremål, så hun rakk ikke å følge med i alt de foretok seg, forteller han og viser til et avslørende eksempel.

Det hendte at en og annen måtte ned og finne seg en vass-skvett en stund etter de hadde lagt seg om kvelden. Det kunne være sent, men nede satt mor ved symaskina, en Singer, og sveiva og sveiva. Det var klær som skulle sys, eller noe som skulle lappes. Hun hadde et ufravikelig krav om at klærne til ungene skulle være hele og rene. «Skal ikke du snart legge deg da, mor»? var ofte spørsmålet. «Nei, jeg har så mye jeg må gjøre først», var svaret. «Nei, hun var helt...». Sveinung holder på å gå tom for ord en stund. «Fantastisk», kommer det, «og gavmild. Jeg tror aldri hun gjorde forskjell på noen av oss».

Barndommen var preget av friluftsliv med både mor og far. De var begge aktive, og de skulle helst «kvitte-re» på alle toppene. Om vinteren var det å hive seg av gårde på ski; om sommeren var det gåturer både med og uten fiskestang eller kanskje kaste seg ut i en badekulp om den dukket opp. Mor var heller ikke skvetten for slikt! Når far var kommet hjem fra Dovre om våren, ble det fisketurer i fjellet. Mange turmål kunne nevnes, men de til Imsdalen over Goppollen var av høydepunkta.

På disse turene hadde far ofte med seg malerutstyr og lagde skisser som han kunne arbeide med senere. Det var inspirasjon å hente. Han var veldig begeistra for å prøve fiskelykken, og nødvendig utstyr ble lagt i sekken. Om det var for matauken eller opplevelsen, er usagt, men ved at han tok ungene med på turer, ble de nærmest hekta på fjellet med jakt og fiske, fortelles det. Far var riktignok ikke så interessert i jakt, men når de som voksne hadde begynt å jakte elg, kom han gjerne ruslende innom på besøk og ville høre hvordan det gikk. Det var på morsida jegerne var, så jaktinteressen kom inn den veien. Sveinung tror ikke han har rekord i antall felte dyr, men i 40 høster har han jakta elg på det samme området lokalt. Det synes han er litt morsomt – kanskje er han litt stolt over det også. Han håper det blir noen til og sender en takk til Anne Reidun som har latt han få bruke tid på dette.

Skolestart

Sveinung minnes godt første skoledagen i 1957. Normalt var det kort veg til skolen for dem, men om høsten var de på setra da skolen begynte igjen og måtte derfor være med bussen som kom fra Goppollen. Så må det samtidig nevnes at de «hekk med» på alt som foregikk i nærheten. På Rollstulen var det i gang et arbeid med å bygge bru over Rolla, og akkurat ved skolestart skulle det lages bru-kar. Dette var spennende greier å følge med på for nysgjerrige og interesserte unger, men kvelden før skolestart måtte den kommende førsteklasing inn tidlig og legge seg, noe som slett ikke var greit.

Ny morgen kom, og han ble plassert i melketrilla bort til bussen, kan han huske. E-6339 stod det på skiltet. Bussen stoppa, døra åpnet seg sakte, og han skulle på. Dette ble skummelt! Han så ingen han kjente, og dermed turte han ikke å gå inn på bussen, men snudde og gikk hjem! Far var reist til Dovre igjen. Mor hadde ikke tid til å følge han denne dagen, for hun hadde mye annet å ta seg av, og sjåføren ville vel ikke akkurat tvinge guttungen inn på bussen han heller og lukket døra og reiste. Glad var småen som så for seg en dag ved brubygginga! Gleden ble dessverre kortvarig. Storebror hadde ingen skole denne dagen, så han tok 1.klassingen på sykkelen og for av gårde nedover de svingete bakkene med pjokken og skolesekken på bagasjebrettet, innhenta bussen, kjørte forbi og var på plass før de andre! Når han først var kommet dit, så undret sjuåringen seg over at det var så forferdelig høyt under taket i dette huset og så innmari store rom!

Juleminner

Juleforberedelsene startet gjerne med slakting om høsten. Mye skulle ordnes for at det skulle være mat i huset. Vasking, nedlegging og baking. Mor hadde nok å styre med på kjøkkenet og i huset disse dagene, og det var klær som skulle ordnes. Litt nærmere jul var det å finne juletre. Da traska ungene med far ut i skogen med øks og sag og «rennarkjelke». Den hadde litt tynnere meier den enn andre kjelker. Far gikk flere runder for å finne det beste treet. Det var ikke bare å finne den første og beste buska, nei! Treet stod ute en kort tid før det kunne tas inn og få stjerna og bli satt på fot. På hver side av låvedøra skulle det settes opp kornband. Veden for julehøgtida var et kapittel for seg. Ungene fikk være med å bære den inn, men det var far som la den opp. Det skulle være ordentlig! Fin bjørkeved skulle det være, og den skulle stables skikkelig - nok for hele jula. Det var som en spesiell høgtid med ved-stablinga. Var det kanskje for å understreke viktigheten av julebudskapet?

Så var det å handle til jul. Det var to matbutikker i Sør-Fåvang da, og de støtta lokal kjøpmann, men til litt større julehandel med gaver og slik, tok de en tur over isen til Nyfløtbutikken på Losna. Det var brøyta vinterveg over der da, og det var bra for togfarende til og fra Lillehammer. Siden toget gikk der, kunne den butikken bestille varer opp fra Lillehammer. Det økte vareutvalget, noe de andre butikkene ikke kunne ta del i.

Når julegavene var i hus, var det viktig å gjemme dem på et lurt sted, så ingen fant dem! En gang var de riktige oppfinnsomme. «Vi fant på mye rart», kommer det fra Sveinung, og en gang kunne det ha gått skikkelig galt. De tok vekk kjellertrappa og flyttet den, fikk på plass det som skulle gjemmes og var storfornøyde med plasseringa! Det de glemte, var nemlig å sette

trappa på plass igjen, så da mor kom fra fjøset med melkedunken, datt hun rett i kjelleren! Hva de tenkte da dette skjedde, sies det ingen ting om. Merkelig nok så skadet hun seg ikke, men blåmerker fikk hun!

Det var fars oppgave å lute fisken. Ved fra osp ga visst den beste aske til lutinga. Far tok den ut av ovnen og gjorde alt klart til arbeidet. Det hendte nok at det kom noen dryss på et nyvaska golv. Kanskje var det gjort i siste liten, og det var muligens en som tenkte noe om det. Så kom selveste julekvelden. Juleevangeliet ble lest, og de gikk rundt juletreet. Musikk til sangene måtte til, og det var de godt selvhjulpne med. 1.dag jul var det ikke lov å gå på besøk til noen, så den dagen ble brukt til spill av forskjellige slag som kinasjakk og monopol og andre aktiviteter inne. Det kunne være tøft nok for aktive unger, men slik var det.

Å være barn

Det var nok annerledes å være unge da enn det er nå. Unger skulle helst ikke høres, så når voksne snakka sammen, så var det ikke lov å «lage borti». De kunne sitte og høre, men ikke si noe. Barneoppdragelsen var slik, og det kunne sikkert være greit, men når det ikke var lov å si noe, så førte det til at mange var veldig sjenerte, og når de først måtte si noe framfor en forsamling, var det en sann plage. På juletreffester var det forventet at en skulle være med på underholdning. Sveinung var sjeleglad for å få være Josef, for da kunne han stå delvis tildekket av et pledd med en gammel krokstav og være taus! I sitt stille sinn rettet han en stor takk til læreren for rollen!

Om det var en spesielt streng oppdragelse? «Nei da. Vi hadde det trygt og godt, men vi kjente det i magen når vi hadde gjort noe galt, for slikt ble tatt tak i. Det kunne gå ei vindusrute av og til, vet du! Og vi var ganske oppfinnsomme», sier han videre. «Vi lagde oss spretterter, og til dem måtte vi ha gummistrikker. Da fikk Norgesglassa til mor besøk, og den røde gummistrikken som skulle tette glassene ble fjernet. Dette ble ikke oppdaget før glassene skulle klargjøres for ny bruk. Dette med sprettert var en prosess. Når de ble funnet for spinkle, så tok vi lærbunnen ut av veska til far». Om følgende utsagn fra far passet her: «Samme hvor lite du gjør, skal det være ordentlig», skal være usagt.

De hadde det morsomt med det de hadde. I Lundmo var de ikke de første til å skaffe seg TV, men det var andre som hadde, og dit gikk de noen ganger. Om det var pausefiskene eller noe annet som rørte seg på skjermen og var morsomt å se, er han usikker på, men kjelketurene hjem med lommelykt var i hvert fall artige.

Heldige er de som har en bestemor! I underetasjen holdt deres bestemor til, Marie Amrud f. Stensvold.

Hun skjønte nok hvordan ungene tenkte. Det var godt å kunne gå til henne av og til. Skulle mor ha laget noe til middag som ikke falt i smak, så var det fristende å bære inn ved til bestemor akkurat da. Hun skjønte lunta hun; kanskje hadde hun kjent matlukt også før hun spurte hva de hadde til middag. «Du vil ha hembåkå kaku med Rødtopp på, du da?»

Hjemme var det mye musikk. Far spilte fele, «hem-snekra», og mor hadde lært å spille både orgel og gitar. Slik ble denne interessen tent. Han toner ned egne musikkferdigheter, men han spilte stortromme i Fåvang musikkforening tidligere, og han handterer trekkspill, vet vi, og piano - uten noter, presiseres det. Et savn er det at han ikke kunne begynne i skolemusikken som barn, men slik ble det. En får ta det igjen nå ved å høre på! Kirkekonsserter med musikkforeningene i bygda må han bare ha med seg, og snuser han opp at det er en musikkforening eller en trekkspillgruppe som har installert seg et sted når de er på reise, kan han komme til å glemme både kona og annet turfølge for en stund.

Yrkesliv

Som voksen har han for det meste vært å finne både høyt og lavt i fysiske og ofte dramatiske situasjoner. Grunnlaget var kanskje lagt i ung alder. Han har alltid likt fysisk arbeid. Du har nok sett han klatrende opp en takstige med «bustekost» og feierutstyr, eller med verneklær i en ulende brannbil på utrykning, og kanskje som froskemann og frivillig i hjelpekorpsset, men det startet ikke der.

Som 17-åring kom han til Fåvang Bilverksted etter å ha arbeidet på garder i bygda, slik det var vanlig den gangen. «Ja, bare som sommervikar til å begynne med», understreker han, men han var heldig, ifølge han selv, og fikk fortsette. Det var flere ungdommer som begynte arbeidslivet på verkstedgolvet, og karene der var gode læremestere, selv uten formell pedagogisk utdanning. De var veldig flinke til å lære fra seg alt det tekniske med biler. I tillegg var de gode mennesker også, understreker han. Han har mange gode minner fra bilverkstedet og lar seg ikke lett stoppe og forteller gladelig videre.

«Det var en god skole for meg dette», sier Sveinung overbevisende. Her ble det læring på den praktiske måten; variert arbeid og mye å gjøre seg kjent med, og oppgavene økte med ferdigheten. Under militærtjenesten valgte han kurs i motorlære, noe som ble et faglig løft for han. Da alderen tillot det, ble det spørsmål om å ta førerkort på lastebil. Dermed ble han satt til å ta seg en tur ut i bygda med bilrutene også når det var behov. Det likte han. En tillitserklæring det også.

Annenhver lørdag var det fri, og det kunne bli hektisk

for den som var på jobb når det var færre om oppgavene. Det var mange som hadde bare lørdagen å få gjort noe på. Det hendte en måtte strekke seg litt ekstra for å hjelpe folk med det de ville ha utført. Han og en annen hadde avtale om å stille opp for hverandre om det var nødvendig, selv om den ene hadde fri. Ble det for travelt, var det bare å ringe! Om det gikk med noe av fridagen, var ikke så nøye. Det var viktigere å hjelpe hverandre, så kunden fikk gjort det han skulle! Så hendte det at de ble bedt med på Hansen-kaféen på andre sida av veien av fornøyde kunder også. Dette var litt av en gest! Alt var ikke så pressa på pris og tid den gangen, skjønner vi. De ble godt kjent med mange forskjellige personer og måtte tilpasse seg flere og lære seg å snakke med alle, både kunder og kollegaer. Det hadde han godt av, må han innrømme. «Vi var som en stor familie på bilverkstedet». Han kan ikke få fullrost det gode arbeidsmiljøet som var der. Så ble dette arbeidsplassen hans i 20 år også.

Det meste han har drevet med har egentlig dreid seg om å hjelpe andre, enten det var i ordinær arbeidstid eller utenom. I løpet av tida på bilverkstedet på Fåvang meldte han seg inn i brannvesenet. Dette fant han så interessant at han søkte seg inn på Brannskolen i Oslo, og etter hvert ble det svennebrev som feier. Ikke nok med det. Han fikk smaken på dykking da en av brødrene gikk dykkerkurs i militæret. Dette var noe han likte og fikk god nytte av i mange situasjoner.

Etter hvert ble det familiebarnehage hjemme hos Anne Reidun og Sveinung. Det passet godt for han. Siden han hadde fått helseutfordringer som hindret han i å være fullt aktiv i det «vanlige» arbeidet, så ble han om en stund en del av denne virksomheten. «Men jeg gikk liksom utpå de andre da», sier han for igjen å tone ned sin egen rolle og nytte. Det var mye sang og musikk hos dem, noe han deltok aktivt i. Han var med ungene og kjørte kjelke, og de var med han på passende arbeidsoppgaver. Han hadde stor glede av å være sammen med ungene, og han har stor glede av å møte dem igjen nå også. Bare godord har han om både de ansatte, foreldrene og besteforeldrene og ikke minst kommunen. Det var en fin tid, minnes han.

Selv omtaler han seg som vaktmester, men en vaktmester må håndtere varierte oppgaver, vet vi. Det har han gjort hele sitt liv denne karen som en gang var så sjenert at han helst ville gjemme seg. Sjenansen må ha tatt seg en langtur, virker det som, men ut på tur, lang eller kort, vil Sveinung fortsatt. Helst en tur i måneskinn til Høgtind - på skareføre med nysnø - og veldig gjerne alene. «Jeg føler meg ikke frisk, hvis jeg ikke kommer ut», sier han.

Soknepresten i Ringeby fekk ein Amerikatur på sine eldre dagar

Tekst: Ove Løkken.

Av og til får eg aviser eller utklipp frå slektningar i Wisconsin, særleg når det er innhald frå Ringeby eller midtdalen. Særleg interessant innhald i lokalavisa «Wesstby Times» den 17. mai 2015. Ikkje berre eit omfattande program for 16. 17. og 18. mai, men mest interessant ein

artikkel med denne overskrifta: «A brave man from Christiania».

Der og da laga eg ein kladd av innhaldet, i seinare tid har det vori greitt ved nett-søk og supplere innhaldet med slekt og familie til denne «Brave» mannen.

Hovudpersonen, lege Johan Christian Schreiner, fekk tilbod om å koma til Wisconsin for å praktisere som doktor i 1881. Johan Christian var da forlova med Ragnhild Christine Gjerdrum. Johan og Ragnhild blei samde om at Johan skulle reise først. Fann han forholda tilrådeleg og busette seg i Amerika, skulle ho Ragnhild koma etter. Slik blei det. Ragnhild Christine reiste etter våren 1882, dei gifta seg i Wisconsin den 15. august 1882.

Johan Christian og Ragnhild Christine fekk etter kvart desse barn 1. Hildur Bethy Helene 12. april 1887. 2. Alf 10.mars 1889. 3. Leif 3 juni 1894.

4. Sigrid Alette 1896. Ho Ragnhild Christine døde i 1920, 63 år gamal.

Hennes føeldre: Jørgen Herman Gjerdrum og kona Helene Margrethe Lange.

Ut på hausten 1924 tok helsa til å svikte og Johan Christian ville reise til Norge for å få den siste tida sin der. Sjukdomen forverra seg, i julehelga vart han innlagt på Rikshospitalet i Oslo. Sjukdomen var så alvorleg at det blei sendt telegram til eit av barna i Wisconsin. Sonen Leif kom til Oslo og Rikshospitalet to dagar før hans far døde den 16. mars 1925.

Johan Christian blei kremert og urna sendt til Wisconsin for å bli lagt ved kona Ragnhild si grav.

Minneseremoni over Johan Christian i Coon Prairie 26. april 1925.

Året etter den 6. september 1926 var det arrangert eit stort minnesamkvem over Johan Christian Schreiner.

Med mange lovord over den «Brave Doctor»

Mange av dei nære slektningar frå Norge var invitert til denne høgtida, blant dei som reiste og deltok var Fredrik Schreiner frå Ringebo.

Nettsøk på Johan Christian Schreiner syner at hans foreldre er:

Christian Emil Schreiner f. 08.09.1829- d. 1879. og kona Bethy Gerhardine 13.09.1832- d. 1910.

I boka Heim og folk band 4 side 282, Ringeby Prestegard går det fram at Johan Christian og Fredrik Elster Schreiner var brør.

Nærare søk på Schreiner familien er også interessant. Christian Emil og kona Bethy Gerhardine hadde 9 barn, 6 gutter og 3 jenter.

Alle sønnene fekk høg utdanning og nådde ganske høg alder, 2 blei legar, 2 prestar, 1 arkitekt og 1 blei professor i medisin. Dei 3 jentene døde alle som små barn.

Barna til Christian Emil og Bethy Gerhardine:

1. **Johan Christian Schreiner**
f. 04.09.1857 d. 1925. lege.
2. **Peter Andreas Schreiner**
f. 25.02.1859 d. 1945 arkitekt.
3. **Fredrik Elster Schreiner**
f. 28.04.1861 d. 1943 prest.
4. **Charlotte Christine Schreiner**
f.10.10.1863 d. 1866 3 år gml.
5. **Karl Emil Schreiner**
f. 28.12.1865 d. 1947 prest.
6. **Axel Harald Schreiner**
f. 28.09.1867 d. 1937 lege.
7. **Charlotte Valborg Schreiner**
f. 31.12.1870 d. 1871 1 år gml.
8. **Bethy Emilie Schreiner**
f. 23.10.1871 d. 1872 1 år gml.
9. **Christian Emil Schreiner**
f. 24.07.1874 d. 1957 professor i medisin.

Julekort - ei høgtidshelsing med historie

Av Liv Jorunn Braastad

Skal du skrive julekort i år? Gjer du det, er du med på å videreføre ein snart 150 år gammal tradisjon.

Det første julekortet ein kjenner til i landet vårt, kan ein i dag sjå på Norsk Folkemuseum. Kortet vart trykt i Bergen i 1870, og motivet er to kvinner som drikk kaffe ved eit pent dekket bord. Men sjølve skikken med å sende julekort, kjem frå utlandet.

I Tyskland vart det laga kort med religiøse motiv alt på 1400-talet, kort som skulle sikre mottakaren høgtid og lykke. Men det kortet som blir rekna for å vere det første, verkelege, julekortet, kom ut i England i 1843. Embetsmannen Henry Cole hadde ideen til dette kortet. Han fekk målarer John C. Horsley til å lage eit tredelt motiv. I midten er ein familie, tre generasjonar, som alle hever vinglas.

Det første julekortet trykt i England i 1843

Sidemotiva viser gavmilde, velstående personar som deler ut mat og klede til fattigfolk. Motivene skapte sterke reaksjonar i avholdskretsar. Landet var i ei industriell utvikling som skapte vanskar i visse samfunnslag. Avholdsrørsla var i framgang, og folk flest såg det som upassande at små barn skulle heve vinglas.

I Tyskland var det postkongress i Karlsruhe i 1865. Der kunngjorde den prøyssiske statsråden Heinrich von Stephan at det skulle innførast ein postblatt. Postblatten skulle vere ei postsending utan konvolutt, og vart opphavet til det vi i dag kjenner som postkort.

Vedtaket møtte sterk motstand, og generaldirektøren for postverket hevda at ei slik reform var både uanstendig og smaklaus. Tenke seg til at folk skulle skrive ope kort som mange kunne lese før det kom fram til mottakaren! Men ”kort-helsingar” fengde blant folk, og skikken spreidde seg over landegrensene.

Dei første julekorta i landet vårt var kort med fotografi på framsida, og hadde ikkje motiv med tilknytning til jula. Korta vart gjerne overlevert personleg, ei høgtidshelsing til slekt og vener. Den 1.januar 1885 kom det første norske frimerket, samstundes som det vart innført 4 skilling ”enhetsporto” innanfor Norges grenser. Da vart det meir vanleg å sende kort, og ein begynte å ta i bruk kort med julemotiv. Alt før jul i 1885 måtte det til ekstra hjelp på postkontoret i Christiania for å få unna juleposten.

Ofte har motiva på julekorta endra seg i takt med endringar elles i samfunnet. Etter 1905 kom det julekort med fotografi av kongefamilien, og det vart laga julekort med nasjonal-romantiske motiv: Det kunne vere jenter og gutar i bunad, norske flagg, skiløparar og snølandskap, vaksne og born på kjelke og med skøyter, motiv frå norsk folkeliv, kornband og bondegardar; motiv som alle skulle styrke nasjonal sjølvkjensle. Dei religiøse motiva har også vore representerte, ofte som glansbilde med motiv frå Juleevangeliet. Det blir hevda at frå omkring 1910 var det vanleg å sende julekort i alle samfunnslag i landet vårt, fattige som rike. Frå 1910 og litt ut i 1920-åra var det ”stortid” for julekort-helsingane. Da var det blitt vanleg å samle julekort i eigne album. Slike album hadde doble ark med opne rom for framsida til kortet. Det var enkelt å skifte ut kort, og ein kunne også ta ut kortet for å lese helsinga på baksida. Bestefar min hadde album av dette slaget, og det var høgtid å få låne kortalbumet. Det gjorde eg ofte, vakre bilde skapte glede heile året. Vi hadde skyldfolk i Amerika, og amerikakorta hadde mye glitter og stas. Det hende freistnaden vart stor, slik at eg måtte stryke over desse korta med fingeren, men det var ikkje lov!

Det var ikkje berre i åra med nasjonal bygging at julekorta hadde ei politisk side. Slik var det også i krigsåra. Julenissen var eit kjent og kjærte motiv på julekorta. Brukte ein den raude nisselua sjølv, var det teiknet for å vere god nordmann.

Styresmaktene lika ikkje raud nisselue, og i 1942 vart

det forbode å bruke slike luer. Det var heller ikkje lov å bruke julekort med raudluenissar som motiv, og fleire kortteikningar kom med nissar som hadde både grønne, gule og blå luer. Desse korta vart godkjende. Noen kunstnarar, m.a. Thorbjørn Egner og Vigdis Rojahn, brydde seg ikkje om forbodet. Dei teikna nissen med raud lue, som før.

Egner sine kort vart mest utselde før nazistane rakk å dra dei inn. Vigdis Rojahn, derimot, måtte møte på Victoria Terrasse til forhøyr. Ho hadde teikna eit kort der nissen held hardt på raud-lua si under angrep frå kråka, ei kråke som likna mye på den tyske ørna.

Dei fleste av oss som er eldre i dag har få minne om julekort i krigstid, men vi har mange minne knytta til julekort-tradisjonen i åra etter. Det var felles postkasse for alle husstandane i grenda der eg voks opp. Postkassa var ei kvadratisk trekasse med tett lokk, ca. 60x60 cm og ca.30 cm høg. Fem familiar, alle med tre generasjonar, fekk posten sin her. Posten kom med skoleskyssen, og sjåføren hadde ansvar for både barn og post. Var det skoledagen vår, fekk vi med aviser og brev til eigen heim. Sjåføren tok seg av sorteringa. Andre dagar var det å gå til felleskassa. I tida før jul var dette spanande turar, for det kom så mange julekort. Helsingane kom gjerne frå skyldfolk, frå familievenner og andre vener, ofte også frå tidlegare tenestefolk. Det kunne hende at ungguten på nabogarden fekk julekort frå jenta som hadde tent heime hos oss om sommaren, og om så var, vart dette viktig å få med seg. Teksten brydde vi oss ikkje om, den kunne vi: God jul og godt nyttår! Helsing..... Dei aller fleste kort hadde tekst i samsvar med "fem-ords regelen", regelen som opna for rimeleg porto på kort-helsingar med fem ord. Denne regelen vart oppheva først i 1982. Den felles postkassa i grenda vart brukt til midt på seksti-talet. Fleire ungdomar hadde flytta ut, og dei som ikkje hadde høve til å kome heim til jul, sende julekort med adresse til postkassa. Da visste ein at gode ønske for jula og det nye året nådde alle i heimgrenda. I denne tida var det også vanleg å ta vare på julekorta. I min heim vart dei lagt i ein stor trebolle, og der var det lesnad for alle. Var ein så uheldig at det låg kort i bollen frå nokon som ein sjølv ikkje hadde sendt helsing til, måtte ein ordne seg med nyttårs-kort. Da vart det gode ønske for det nye året, med takk for julehelsing.

I min barndom var det ikkje vanleg at ungane i grenda utveksla julekort. Julekorta skulle kome med posten. I mine første år som lærar var det viktig for elevane "å bytte kort", som dei sa. Jentene var nok mest opptekne av denne skikken, men det var også gutar som var med. Siste skoledagen før jul var vi i kyrkja, følgeleg var det viktig å få ordna med korta dagen før. Sjølv har eg gode julekort-minne frå denne tida.

To påfølgjande år fekk eg sjølv laga julekort frå ei av jentene i småskolen. Ho hadde brodert julemotiv på stramei. Broderinga var limt på stiv papp, og der var det skrive julehelsing.

Eit år var det raud stramei, året etter var kortet blått. Begge korta kjem på stueveggen i jula. Dei pynter opp, og dei vekker gode minne om ei tid som var.

Mangt har endra seg siste tida, også når det gjeld julekort. Tidlegare handla vi korta i adventstida, og det var vanleg å støtte ulike organisasjonar med å kjøpe kort frå dei. I dag sender lag og organisasjonar sjølve ut konvoluttar med julekort og betalingsgiro i oktober/november.

På butikken får ein kjøpt kort som spelar julesangar ved opning. Gjennom internett har dei tradisjonelle julekorta fått kokurranse frå elektroniske julekort. Slike kort sender ein, enkelt og rimeleg, som tillegg til e-post, eller som reine e-kort. Digital fototeknikk og pc-ar i heimane har gjort "julebrev" vanlege. Dette er oppkopierte brev med helsing og opprekning av personlege høgdepunkt i året som snart er over, også gjerne med bilde frå høgdepunkta det vert referert til. Men "gammaldagse julekort" er framleis populære, og korta samler ein på ulike måtar, slik at det er enkelt å ta fram lesnaden. Gode juleønske og helsingar skaper hyggestunder både i romjula og i det nye året.

Kjelder:

Stille stunder, desember 2018

Familien, 26.november 2021

Internett: Wikipedia, Posten Norge-konsernet:

Julekort-viktig tradisjon siden 1883

Vi støtter Menighetsbladet

Har din bedrift lyst til å støtte Menighetsbladet og samtidig få profilering på denne siden, har vi fortsatt noe ledig annonseplass. Ta i så fall kontakt med redaksjonen på telefon: 61 28 43 50

<p>GAUSDAL LANDHANDLERI www.gaus.no Telefon: 61 22 00 00</p>	<p>FJØSSYSTEMER Bonden og dyrenes førstevalg</p>	<p>JØNNHALT GJESTESETER www.jonnhalt.no • Tlf. 61 28 03 41</p>	
<p>Lauritz Dalbakk 2634 Fåvang Tlf. 61 28 24 10 / mob 976 82 410</p>	<p>RINGEBU BILRUTER Tlf. 488 66 066 - post@ringebubilruter.no</p>	<p>Ninas Blomster Tlf. 61 28 05 15 ninas.blomster@interflora.no</p>	<p>Annis PØLSEMAKERI RINGEBU www.polsmakeri.no</p>
<p>Ringebu Frisørsalong Dame - Herre CAMILLA & KARI Tlf. 61 28 01 27</p>	<p>HYTTEDRØMMEN Vi vet ikke hva du drømmer om, men bli inspirert på www.blane.no Blåne hytter post@blanehytter.no, tlf. 612 84 300</p>	<p>Rob Optikk 2630 Ringebu, Tel: 61 28 08 70 e-post: postmaster@roboptikk.no</p>	<p>STENUMGÅRD BYGG AS Telefon 61 40 03 70 Tromsnesvegen 37, 2634 Fåvang post@stenumgardbygg.no</p>
<p>Osterikroa KJENT FOR GOD MAT</p>	<p>Hållum Tak og Blikk AS Blikkenslager - Fåvang - 46 66 01 39</p>	<p>Bademiljø Asbjørn Nordsveen Fåvang AS Tlf: 62 33 06 00 Mob: 903 63 137 Vakttelefon: 907 54 130</p>	<p>BORGEDAL BYGG AS totalleverandør av byggtjenester post@borgedalbygg.no 2634 Fåvang - Tlf.: 61 28 46 50</p>
<p>Måsåplassen - Frisvegen Frisvegen Måsåplassen AS, 2630 Ringebu Norway Email: post@frisvegen.no www.frisvegen.no www.villfriso.no www.facebook.com/Frisvegen Telefon/phone: +47 99530110 Telefon/ryphone: +47 45043152</p>	<p>Myhrmoen Maskin-AS GRAVING & TRANSPORT Telefon: 918 29 580</p>	<p>AREAL+ Planleggere og rådgivende ingeniører 2634 Fåvang - Tlf. 61 24 57 70 www.arealpluss.no</p>	<p>VENABU FJELLHOTELL www.venabu.no • Tlf. 61 29 32 00</p>
<p>BORGEDAL BYGGSERVICE AS 2634 FÅVANG - 41 33 00 76 - 90 52 25 47</p>	<p>FÅVANG SAG 2634 Fåvang - Tlf. 61 28 44 00</p>	<p>mammut reklame as</p>	<p>KIWI mini pris KIWI Ringebu • 61 28 05 19</p>
<p>VIKEN GARTNERI 2634 Fåvang - tlf. 61 28 46 02 www.vikengartneri.com</p>	<p>DG Trykk Dale-Gudbrands Trykkeri as 2635 Tretten, tlf. 61 27 73 50 www.dg-trykk.no</p>	<p>GIAX GUDBRANDSDAL INDUSTRIER AS www.giax.no • Tlf. 61 28 42 00</p>	<p>Borgedal Bilservice as Tlf. 61 28 01 00</p>
<p>Borgen Handverk Øvre Borgen - 2634 Fåvang Tlf. 41 63 78 57 - E-post: nabor-b@online.no Husflidsbåndverker www.bioflid.no</p>	<p>Tromsø frisør Tone Amund TROMSNEV, 27, - 2634 FÅVANG TELEFON 92 44 55 58</p>	<p>Marits fotterapi 2630 Ringebu • Tlf. 480 02 652</p>	<p>HORTEN ELEKTRISKE AS Autorisert tele- og elektroingeniører www.hortenelektriske.no Gudbrandsdalsvegen 2090 2630 Ringebu - tlf. 61 28 16 40</p>
<p>Ringebu Begravelsesbyrå og Blomsterbinderi Tlf. 61 28 27 57</p>	<p>FÅVANG ELEKTRO AS Tromsnesvegen 23, 2634 Fåvang. Tlf. 61 28 00 00</p>	<p>JOHN LIEN RØRLEGGEBEDRIFT 2630 Ringebu - Tlf: 900 74 845 - 61 28 44 80 Bademiljø Medlem i Norges største rørleggerkjede</p>	<p>Blomsterverkstedet Laila Bakken Tlf. 90 85 61 97 Epost: blomster908@gmail.com</p>

Egil Mjogdalen - Med blyant og kamera i skaperverket

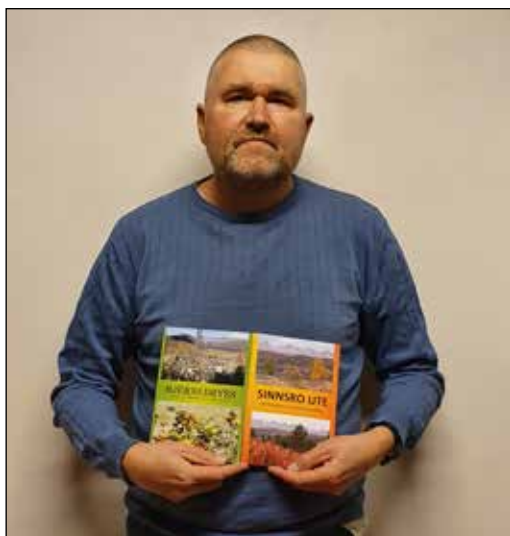
Tekst: Olaug Widme Foto: Lars Smestadmoen

En av de trofaste bidragsyterne til Menighetsbladet kommer ruslende beskjedent innom. Egil Mjogdalen har alltid noen strofer han gjerne vil gi bort. I mange år, 26 faktisk, har han bidratt med ord og tanker i bladet, og det er diktformen han har valgt som sin hoveduttrykksmåte; kanskje ikke den enkleste, vil noen tenke, men for han er det slik. Det har i alle fall blitt flere tusen dikt.

Naturen er et svært sentralt tema, men også livet som skal leves. Der er kjærligheten, og der ligger Guds skaperverk. I tillegg kommer det av og til egne opplevelser og blander seg inn. Sammen blir det til tanker på et papir.

«Vi er bare mennesker alle sammen», sier han. Han har lest diktene av Hans Børli, og han er blitt en viktig inspirator. Denne forfatteren skriver også om skog og natur ellers, men og om mennesker og livet.

Diktene hans har ofte det vi kaller en ubundet form, altså uten faste krav til regelmessig enderim. Denne formen har Egil fått sansen for.

Dikt kan leses, men med musikk er de sangbare. Over en viss tid har Egil samarbeidet med Hans Lyshaug, og han har satt melodi til noen av diktene.

Han leder også Vaffelbandet, og i desember skal de opptre på biblioteket. «Jeg kan ikke få fullrost Hans», slår Egil fast.

I tillegg til å skrive er fotografering en høyt elsket hobby. I 36 år har han brukt kamera.

Føringsplassen fylles med varierte godsaker, og fotoapparatet og tålmodigheten stilles inn. En må kunne vente til det kommer noen. Han har mange bilder og videoer av både standfugler og trekkfugler, men også av ekorn og andre dyr. «Men det vakreste jeg har filmet er sommerfugler på blomster i sol», slår han fast. Det har også blitt mange turer der han har tatt bilde av landskap med fjell, elg og vann, samt variasjoner av sol og lys. Dette har det blitt utstillinger av. Han nevner en på Ysteriet Kafé for en tid siden, som han opplevde som vellykket.

Så kan en lure på hvordan dette startet. «Jeg har likt å skrive og følte jeg fikk en slags inspirasjon og begynte å skrive ned tankene. Slik ble det dikt i stedet for sammenhengende tekster». Han tar en pause. «I diktformen får jeg mer uttrykk for det jeg mener, og føler jeg finner min løsning på det jeg vil få fram», fortsetter han, «men det er en leting etter ord». Det er helst på ettermiddagen at inspirasjonen kommer. Noen ganger går det lett å skrive. Andre ganger er det så trøblete at det er bare å hive hele greia. Slik er det. Far malte landskapsbilder. Jeg prøvde litt jeg også, men fant ut at det var best å legge bort malerpenselen.

Heldig er den som kan håndtere flere uttrykksformer. I høst har dette arbeidet blitt til to delikate hefter med bilder som illustrasjon.

«Sinnsro ute» og «Hjernedryss» er titlene. Alle naturbilder har han tatt selv, og en god venn har assistert under prosessen med å få til heftene. Bildene støtter tekstene og omvendt. Å arbeide med dette har vært svært givende.

I stua si har Egil også lagt til rette for å bygge modelljernbane - en gammel hobby han har tatt opp igjen. Noen ganger er det greiere å lete fram modell-deler enn ord. «Bare for avslapping», sier han, «og for å finne roen».

Fåvang-Bilene

a bite of
Norway

MOEN.
Hyttetjeneste AS

Tlf: 472 53 528

roy@moenhyttetjeneste.no

Over 30 år i kirkens tjeneste

Tekst: Lars Smestadmoen Foto: Lars Smestadmoen og Aud Trelvik

1. oktober avsluttet Odd Arne Furusæter (67) et over 30 år langt arbeidsforhold for kirken og trådte inn i pensjonistenes rekker. Det begynte i 1991 med halv stilling som kirketjener i Venabygd i 2 år, før det ble full stilling i 1993, da oppgaven som graver på alle 3 kirkegårdene ble en del av jobben. Det ble da kjøpt inn traktor med graveaggregat, og han har siden tatt opp over 1500 graver på de tre kirkegårdene i kommunen.

De første årene var han ansatt i kommunen, men fra kirken ble egen arbeidsgiver i 1997 har han vært ansatt i kirkelig fellesråd.

Odd Arne husker at det første «offisielle» oppdraget han hadde var å ringe med kirkeklokkene i forbindelse med kong Olav V's død i 1991. Jobben har ellers bydd på varierte arbeidsoppgaver. I tillegg til vanlige kirketjener-oppgaver har jobben gitt mulighet til å jobbe med bådemuring, snekring, maling og oppsetting av gråsteinsmurer. Når han tenker tilbake, så var nok byggingen av stillas rundt tårnet på Venabygd kirke det største enkeltoppdraget, og den største utfordringen i jobben. Dette med så varierte arbeidsoppgaver er noe han har satt pris på.

- Jeg har alltid likt arbeidet og har aldri gruet med for å gå på jobb en eneste dag, og det har alltid vært en god tone mellom kollegaene, sier Odd Arne.

- I de årene jeg var ansatt i kirken har jeg kun vært sykmeldt i tre dager. Dette var i forbindelse med en operasjon som ble utført i Sverige. Jeg ble operert på en mandag, kom hjem tirsdag, og var på jobb igjen på torsdag.

De lokale tradisjonene rundt kirkelige handlinger har endret seg lite på disse 30 årene. Tidligere var det vanlig at de pårørende satte opp grantre ved porten og ved graven når det var begravelser i Venabygd. Denne tradisjonen er blitt borte. Ellers har folk vært flinke til å møte opp i begravelser og vise den avdøde den siste ære, i alle fall fram til koronarestriksjonene kom.

- Den første måneden som pensjonist har jeg ikke hatt tid til å kjede meg, og er heller ikke bekymret for det i fortsettelsen, sier Odd Arne. En nyinnkjøpt gravemaskin har allerede blitt flittig brukt, og vil bli mer brukt etter hvert. Å drive i egen tømmerkog er også en aktivitet Odd Arne setter pris på. De siste ukene har det vært ideelle forhold for dette, med fint vær og bar bakke.

Ellers er både Odd Arne og kona Karin glad i å reise, og bobilen blir flittig brukt. Så sent som i slutten av oktober var de en tur til Lom med bobilen. Ellers har det blitt mange lengre turer, både til Vestlandet og til Nord-Norge. Ved påsketider starter bobil-sesongen for fullt igjen, og da er det planlagt flere langturer.

Vi takker Odd Arne for lang og trofast tjeneste for kirken, og ønsker lykke til i pensjonisttilværelsen.

Heim og kyrkje

Døpte

Ringebu:

17.10.21	Oda Bårdsløkken
17.10.21	Eira Smestadmoen Ringstad
17.10.21	Emilie Ødegård
17.10.21	Sigurd Vestues Smestad
14.11.21	Kaia Sandvold Træet
14.11.21	Petter Trøstaker
28.11.21	Ragnhild Mjøen Dahl
28.11.21	Emma Sæther

Fåvang:

03.10.21	Tiril Jakobsen Haug
03.10.21	Ella Amrud Tromsnes
03.10.21	Falk Nordlien Trelvik

Vielser

Ringebu:

30.10.21	Margrethe Stø og Edvard Granlien Mathisen
----------	--

Gravferder

Ringebu:

29.10.21	Helge Magnar Sikle	f. 1942
19.11.21	Erland Myhrmoen	f. 1928
19.11.21	Bertha Johansen	f. 1939
	(urnenedsettelse)	

Fåvang:

13.10.21	Randi Dalbakk	f. 1943
13.10.21	Gay Judy Sønsteli	f. 1946
02.11.21	Oddbjørn Voldsrud	f. 1932
23.11.21	Ingrid Borgedal	f. 1942
	(urnenedsettelse)	

Svake sjeler

*Alle, alene. Svake, godt ei gis, er
slik. Rare, lave lyder.
Vi lærer, bære mye..!*

Egil Mjogdalen

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?

Ring eller skriv. Vi er her. Alltid. kirkens-sos.no

SOS
22 40 00 40

SOS
CHAT

SOS
MELDING

KIRKENS
SOS

Det skjer

Datatreff for seniorer

Ringebu kommune har, sammen med Seniornett Ringebu fått midler fra Kommunal -og moderniseringsdepartementet til Datatreff for Seniorer og inviterer nå til gratis informasjonslunsj i Prestegården.

Coronapandemien har ført til at mange har følt på både ensomhet og usikkerhet rundt framtida. Samvær med familie og venner har blitt erstattet av telefonsamtaler, og oppgaver som før kunne løses ved oppmøte har måttet løses digitalt. Dette vet vi mange seniorer har opplevd spesielt vanskelig. Det er derfor med glede at Seniornett Ringebu og Ringebu kommune inviterer til informasjonslunsj rundt «Datatreff for Seniorer», et nybegynnerkurs i bruk av pc eller nettbrett/mobiltelefon.

Lunsj og informasjonsmøte

Tirsdag 12. januar kl 12.00 inviterer Ringebu kommune og Seniornett til gratis lunsj og informasjonsmøte i Prestegården. Det tilbys gratis skyss, og ønsker du å benytte deg av tilbudet kan du si fra om dette ved påmelding.

Hva er Seniornett?

Seniornett er en frivillig organisasjon med datatreff i Kaupanger hver tirsdag (bærbare pc) og onsdag (nettbrett) fra kl. 10-12. Tema på samlingene er praktisk og nyttig bruk av pc/nettbrett for målgruppa. Begge gruppene er jevnlig innom tema som hvordan du bruker nettbank (for eksempel betaler regninger), bestiller reiser, deltar i videosamtaler og datasikkerhet. Nå før jul har pc-gruppa jobbet med julebrev, hvor de har skrevet en kort tekst og lagt på bilder og farger. Kursholdere er Johannes Gråberg (pc), og Elisabeth Samuelsen (nettbrett), men eksterne kursholdere forekommer også. Kommunens IKT-lærling bidrar med teknisk støtte på enkelte av samlingene.

Første datatreff for pc: *Tirsdag 18.januar*
Første datatreff for nettbrett: *Onsdag 19.januar.*

Fram til sommeren tilbyr kommunen gratis skyss til datatreffene (så lenge midlene rekker). Det er ingen påmelding til datatreffene, med mindre du ønsker skyss, da må dette meldes Ringebu kommune.

Hva må jeg ha med meg?

Første gang kan du komme uten eget utstyr og få tips til å velge noe som passer deg, enten det er smarttelefon, nettbrett eller bærbar pc. Men på sikt får du utbytte kun dersom du har med eget utstyr.

Ta med matpakke og drikke til pausen.

Kostnad?

Informasjonslunsjen er gratis, men det forventes at du betaler en årlig kontingent til Seniornett på kr 300,- pr år dersom du vil delta på datatreffene. Dette inkluderer:

- Kurs og dataveiledning fra Seniornett Ringebu
- Hjelp når du står fast via foreningens brukerstøttetelefon
- Seniornett-magasinet
- Ukentlige medlemsbrev
- Tilgang til opplæringsmaterieill på seniornett.no

Påmelding til informasjonslunsj 12. januar kl. 12.00: Kontakt Ringebu kommune, tlf 612 83 000. Påmeldingsfrist: onsdag 5.januar.

Håper vi sees på informasjonslunsj! Vel møtt!

Hilsen Seniornett Ringebu v/Johs Gråberg og Ringebu kommune v/Digitaliseringsrådgiver Bente Borgen

Johs Gråberg og Elisabeth Samuelsen

Det skjer

Nyoppstartet formiddagstreff i Ringeby

Vi var veldig spente på hvor mange som ville komme på det nystartede formiddagstreffet i Ringeby, Fåvang og Venabygd menigheter som ble arrangert i samarbeid med Nærmiljøsentralen i Ringeby 18. november.

Nærmiljøsentralens leder, Line Høyvesveen og sokneprest Pål Arne Winsnes ble glad og rørt da de så det store oppmøtet.

Fantastisk allsang, flott opptreden av Strandklang og Bjørg og Magne, og kåseri om Hans Nielsen Hauge av Sigmund J. Jacobsen. Birgit Bråstad hadde bakt en nydelig kringle og Line Høyvesveen var ansvarlig for delikate snitter. Takk til alle som kom og gjorde formiddagstreffet til ei trivelig stund.

Takk også til Kiwi Fåvang og Coop Extra i Ringeby for store fine kolonialkurver til utlodningen.

Neste treff blir torsdag 9/12 kl. 1300. Da serveres det grøt, og vi skal prøve å komme i julestemning med sang og musikk ledet av Bjørg og Magne.

Det blir også diktlesning ved Egil Mjogdalen.

Alle er velkommen!

Julekonsert

Fåvang musikkforening inviterer til sin tradisjonelle julekonsert i Fåvang kirke,
mandag 20. desember kl. 1900

Inngang kr 100,-

God juletid

*Sola låg, best att! Mat, drikke. Båret
ved i stua, troa Gud. Treet pent.*

Helt trygt, magisk. I understjernenattens ro: Mere, fins..!

Egil Mjogdalen

Juleevangeliet

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskriveres i manntall. Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.

Det var noen gjeterere der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynder dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærs-kare, som lovpriste Gud og sang:

*«Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden
blant mennesker Gud har glede i!»*

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.» Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte. Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem. (Luk. 2, 1-20)

Klokkene kaller

Desember:

12.12 3. søndag i advent

1100 Venabygd kirke, sokneprest Pål Arne Winsnes.
Utdeling av bok til 4-åringer

19.12 4. søndag i advent

1100 Linåkertunet, kapellan Gustav Søberg
1700 Ringeby Omsorgssenter, kapellan Gustav Søberg

24.12 Julaften

1200 Venabygd kirke, sokneprest Pål Arne Winsnes
1400 Fåvang kirke, sokneprest Kristinn Olason
1400 Ringeby stavkirke, sokneprest Pål Arne Winsnes
1600 Ringeby stavkirke, sokneprest Pål Arne Winsnes

25.12 1. juledag

1100 Ringeby stavkirke, sokneprest Pål Arne Winsnes
1300 Fåvang kirke, sokneprest Pål Arne Winsnes

26.12 2. juledag

1100 Venabygd Fjellkapell,
sokneprest Pål Arne Winsnes

Januar 2022:

02.01 Kristi åpenbaringsdag

1700 Ringeby Ungdomssenter, kapellan Gustav Søberg

09.01 2. søndag i åpenbaringstiden

1100 Fåvang kirke, kapellan Gustav Søberg

16.01 3. søndag i åpenbaringstiden

1100 Ringeby stavkirke, sokneprest Pål Arne Winsnes

23.01 4. søndag i åpenbaringstiden

1100 Venabygd kirke, sokneprest Pål Arne Winsnes

30.01 5. søndag i åpenbaringstiden

1100 Ringeby Ungdomssenter,
sokneprest Pål Arne Winsnes

Februar:

06.02 6. søndag i åpenbaringstiden

1100 Fåvang kirke, kapellan Gustav Søberg

13.02 Sámannssøndagen

1100 Ringeby stavkirke, sokneprest Pål Arne Winsnes

20.02 Kristi forklarelsesdag

1100 Venabygd Fjellkapell,
sokneprest Pål Arne Winsnes

27.02 Fastelavnssøndag

1100 Venabygd kirke, sokneprest Pål Arne Winsnes

Mars:

06.03 1. søndag i fastetiden

1100 Ringeby stavkirke, kapellan Gustav Søberg

13.03 2. søndag i fastetiden

1100 Fåvang kirke, sokneprest Pål Arne Winsnes

20.03 3. søndag i fastetiden

1100 Venabygd kirke, sokneprest Pål Arne Winsnes

27.03 Maria budskapsdag

1800 Ringeby Ungdomssenter,
sokneprest Pål Arne Winsnes

April:

03.04 4. søndag i fastetiden

1100 Fåvangfjellets Sportskapell,
kapellan Gustav Søberg

10.04 Palmesøndag

1100 Fåvang kirke, sokneprest Pål Arne Winsnes

14.04 Skjærtorsdag

1100 Ringeby stavkirke, sokneprest Pål Arne Winsnes
1700 Venabygd Fjellkapell,
sokneprest Pål Arne Winsnes

15.04 Langfredag

1100 Venabygd kirke, sokneprest Pål Arne Winsnes
1900 Fåvang kirke, sokneprest Pål Arne Winsnes

17.04 1. påskedag

1100 Ringeby stavkirke, sokneprest Pål Arne Winsnes
1700 Venabygd Fjellkapell,
sokneprest Pål Arne Winsnes

18.04 2. påskedag

1100 Venabygd kirke, kapellan Gustav Søberg
1700 Ringeby Omsorgssenter, kapellan Gustav Søberg

24.04 2. søndag i påsketiden

1100 Fåvang kirke, sokneprest Pål Arne Winsnes

Med forbehold om feil og endringer. Se annonsering i GD.

Redaksjonen for Menighetsbladet vil takke alle som har bidratt med stoff til bladet i 2021,
og samtidig takke for alle innbetalinger vi har mottatt i løpet av året.
Vi vil ønske bidragsytere og lesere en riktig god jul og et godt nytt år!

DEN NORSKE KIRKE Ringeby prestegjeld

Gateadresse: Ringeby Ungdomssenter, Jernbanegata 14
Postadresse: Postboks 150, 2631 Ringeby
E-post: post@stavechurch.no
Internett: www.stavechurch.no

Kirkekontoret:

Mandag – fredag kl. 09 – 12 61 28 43 50
Kirkeverge Lars Smestadmoen
E-post: kirkeverge@stavechurch.no

Prestene

Sokneprest Pål Arne Winsnes 61 28 43 58
E-post: pw524@kirken.no
Kapellan Gustav O. Søberg 61 28 43 57
E-post: gustavottosoberg@gmail.com

Privattelefoner:

Sokneprest Pål Arne Winsnes 908 00685
Kapellan Gustav O. Søberg 979 58199
Kirkeverge Lars Smestadmoen 907 38508
Organist Lena G. Løsnesløyken 902 30755
Men.pedagog Inger Melbø Strangstad 996 14642

Kirkene - kirketjenere

Ringeby stavkirke: Jan Helge Jonhaugen 902 50496
Fåvang kirke: Nils Magne Mathiesen 902 89136

Soknerådene:

Ringeby: Heidi Hovdhaugen Myhre, leder 958 35849
Fåvang: Kari Hanne Rudrud, leder 411 06811
Venabygd: Aud Marit J. Trelvik, leder 902 45284

Ringeby kirkelige fellestråd

Øyvind Myhrsveen, leder 415 10320

Redaksjonen for Menighetsbladet

Olaug Widme, e-post: olaugwidme@gmail.com 480 68441
Liv Jorunn Braastad, e-post: lorbraa@online.no 950 93733

Bankkonto for kontingent og gaver til Menighetsbladet: 2095 19 54471

*Neste nummer av Menighetsbladet kommer ut ca. 1. april 2022.
Vi oppfordrer leserne til å bidra med stoff eller tips om aktuelle saker.
Frist for innlevering av stoff er 13. mars 2022.*